

Vēsture

Publicēts: 12.05.2021.



Ķeipenes teritorijas vēsturiskā attīstība

12. gs. beigās tagadējā Ķeipenes pagasta teritorija atradās latgaļu Jersikas zemes ZR malā. Tāpēc Ķeipenes pagasta ģerbonī attēlota seno latgaļu rota – pūces sakta. Šī sakta atrasta Saliņu pilskalnā un vēlāk piedalījās arheoloģijas izstādē Francijā.

13. gs Ķeipene nonāca Rīgas arhibīskapijas Latvju galā. Savu nosaukumu tā ieguvusi no prūšu kanoniķa Kaipena vārda, kurš šo īpašumu nopircis no Livonijas ordeņa vasaļa Pētera fon Borha 15. gs. vidū.

1734. gadā tika izveidota Jaunķeipenes muiža, kurā darbojās brūzis, ķieģeļu ceplis un kaļķu ceplis.

1832. gadā par Ķeipenes īpašnieku kļuva Lēvis of Menārs fon Lillienfelds. Muižkunga valdīšanas laikā audzēti zirgi pasta pārvadāšanai.

Pašreizējā pagasta teritorijā atradās arī Vatrānes muiža, kura rakstos minēta ap 1600. gadu. 1834. gadā tā nonākusi baronu fon Tranzē īpašumā. Pēdējais muižas īpašnieks bija barons prof. P. Sokolovskis.

Tagadējais Ķeipenes pagasts izveidojies, saplūstot vairākām apdzīvotām vietām: Kastrānei (Diedziņam), Vatrānei un Ķeipenei. Ciema statuss Ķeipenei piešķirts 1945. gada 19. decembrī, no 1947. gada pagasts pievienots Ogres rajonam, 2009. gadā - Ogres novadam.

<https://www.ogresnovads.lv/lv/keipenes-vesture>